

indsføre i Kontrakten, at han forbeholder ſig Jagtretten for Beſiddelſeftiden. Er det en Mand paa 70 Aar, ſaa er det rimeligt, at han nøjes med at forbeholde ſig Jagtretten paa 10 Aar. Men den yngre Slægt, der kan ſaa ſine Gaarde at købe paa et eller andet Gods, køber dem alſaa under det Tryk, at Jagtretten kan fratages dem hele deres Liv igennem. Nu ſiges det ganſte viſt: Der ſtaar ikke noget om et Forbehold, men det er en Overdragelſe. Men det ærede Medlem fra Nykøbing og det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds vide, at man laver denne Overdragelſe om, ſaaledes at man ganſte ſimpelt indfører i Skøder og Købekontrakter, at: Køberen overdrager for ſin Beſiddelſeftid o. ſ. v. Paa den Maade maa det forſtaas med Overdragelſen. Det er egentlig det ſamme ſom et Forbehold. Jeg vilde derfor meget ønske, at man vedtog diſſe Vædringsforſlag. Ganſte viſt ſaa vi ſaa, efter hvad den højt-ærede Miniſter og den ærede Ordfører ud-talte, ikke Loven vedtaget i Aar. Jeg ind-rømmer, at Loven er et Fremſkridt, men det er dog ſaaledes, at jeg tror, at ſelv om vi kom til at undvære den et Aar for denne Sags Skyld, ſaa vilde det dog for den Egn, jeg bor paa, have meget større Betydning, at denne Beſtemmelſe var bleven pointeret noget ſtærkere, end det er ſtet i det af Landſtinget vedtagne Lovforſlag. Derfor anbefaler jeg ærede Medlemmer at ſtemme for Vædringsforſlaget under Nummer 1.

Clausen: Jeg vil minde om et gammelt Ord, ſom ſiger, at det bedſte er det godes værſte Fjende. Sagen er, at derſom jeg havde ſtøttet det ærede Medlem fra Svendborg i diſſe Vædringsforſlag, ſom nu ligge for, og vi mulig havde ſaaet dem vedtagne her i Tinget, ſaa havde vi jo ingen Jagtlov ſaaet, men vare blevne ved det beſtaaende, og det beſtaaende er ulige ugunſtigere, baade med Henſyn til §§ 3 og 4 og 13, end Lovforſlaget efter den af Landſtinget vedtagne Affattelſe. Derfor kan jeg ikke følge det ærede Medlem fra Svendborg i atter at opſtille diſſe Vædringer, ſom vi have haft ved 2den Behandling, fordi vi ſaa ikke ſaa dette Gode, ſom her opnaas ved Loven i den Affattelſe, ſom §§ 3, 4 og 13 have ſaaet ved Landſtingets Behandling.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg opfattede den højtærede Miniſter ſaaledes, at han var enig med mig i min Opfattelſe af §§ 3 og 4, men den ærede

Miniſter vilde gøre en Tilføjeſe angaaende Brugereſs Ret til at bortleje Jagten, og ſaa er jeg tilfreds med denne Erklæring fra den ærede Miniſters Side. Jeg kan ikke andet end gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederikſen), idet han egentlig mere burde paafønde den Affattelſe, Loven havde ſaaet i Landſtinget, end jeg gør fra min Side, idet der ſærlig fra hans Side og navnlig fra den Egn, ſom han repræſenterer, er blevet rejſt Spørgſmaal angaaende Om-gaaelſen af Loven. Det beror noget paa en Miſforſtaaelſe fra det ærede Medlems Side ligesom ogsaa fra det ærede Mindretals Side, naar de tro, at det, de ville opnaa ved Vædringsforſlaget under Nr. 1, er bedre end det, der nu ſtaar i Lovforſlaget. Vædringsforſlag Nr. 1 omhandler to Ting, for det første: Overdragelſen af Vøndergods til Selveje eller Arvefæſte, hvad der da kan ſtaa i Skøderne, og for det andet: Om-gaaelſen af ſelve Loven. Diſſe to Forhold løſer Lovforſlaget i Landſtingets Affattelſe paa en for mig, og ſom jeg mener ogsaa for det ærede Medlem, tilfredsſtillende Maade. Hvis man derimod vedtager Vædringsforſlag Nr. 1, afſtæres det ikke, at der ſamtidig med Overdragelſen kan oprettes et Dokument ved Siden af, hvori der kan beſtemmes, hvad man vil med Henſyn til Jagten. Spørgſmaalet er alſaa, om Lovforſlaget forhindrer dette. Lovforſlagets § 3, andet Punktum, ſiger udtrykkelig, at ved Overdragelſe af Vøndergods til Selveje eller Arvefæſte kan gylbigt Forbehold vedrørende Jagtretten kun tages i Overensſtemmelſe med denne Lovs § 4. Men hvad ſiger ſaa § 4? Den ſiger, at ved Overdragelſe af Jagtretten kan der ikke vedtages noget ſom helſt andet, end at dette ſker for Ejerens Beſiddelſeftid eller for et viſt Aaremaal af ikke over 10 Aar. Og naar det ærede Medlem mente, at § 4 ikke indeholdt noget ſom helſt Fremſkridt, ſaa vil jeg ſige, at den indeholder dog et Fremſkridt, og det er dette, at nu ſkal det beſtemmes ved Overdragelſen, om de ville beholde Jagtretten enten for Beſiddelſeftiden eller for 10 Aar, hvad jeg mener, er et Fremſkridt. Valget vil vel nærmest blive ſaaledes, at de ville forbeholde ſig Jagtretten for 10 Aar og ikke for Beſiddelſeftiden, idet vedkommende Køber kan ſælge eller overdrage Ejendommen for kortere eller længere Tid, men naar man ſætter 10 Aar, ſaa er man ſikker paa at beholde Jagtretten i de 10 Aar.

Da ikke flere begærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.